

Genealogiske Genvordigheder for 100 Aar siden.

Ved **Albert Fabritius.**

Da Staten ved Lov af 30. Marts 1889 ordnede sit Arkivvæsen og saaledes bl. a. samlede Kirkebøgerne og Skifteprotokollerne i Landsarkiverne, var dette et stort Fremskridt, hvis Betydning for den genealogiske og personhistoriske Forskning er umiddelbart indlysende. Der skabtes herved den nødvendige Basis for at kunne føre Undersøgelser af større Omfang tilbunds, og Forskningen har nu, forsaavidt Kilderne ellers er tilstede i tilstrækkeligt Omfang, gode Kaar i vort Land.

Anderledes før den Tid. Da laa Arkivalierne spredt, og at drive genealogiske Undersøgelser var et saare brydsomt Arbejde, forbundet med megen Besvær og store Omkostninger, og Resultaterne var under saadanne Omstændigheder ofte usikre.

Det nedenfor gengivne Manuskript har da sin væsentlige Interesse derved, at det — i en fornøjelig og letlæselig Form — kaster Lys over Arbejdsvilkaarene paa en Tid, da Lengnick udførte sine genealogiske Arbejder, der i denne Belysning end mere faar Karakteren af en Bedrift.

Forfatteren til den følgende Beretning, Frederik Alexander Gottlieb Klee, er født i Rørvig 26. November 1808 som Søn af Major Henrik Gottlieb Klee og Anna Elisabeth Fabritius. Efter at have studeret Jura blev han 1838 surnummerær Fuldmægtig i Generalpostdirektoratets Sekretariat, og han endte sin Embedsbane som Kontorchef i Finansministeriet. Han blev Justitsraad 1852, Ridder 1862, var endelig 1858 og 1861 kaaret Medlem af Rigsdagen og døde 13. Marts 1864 i København.

Originalmanuskriptet tilhørte 1866 hans Fætter, den nedennævnte Maskinmester i Sø-Etaten Rudolph Harald Theobald Henrichsen, og efter ham hans Søn, Boghandler Frits Henrichsen, der desværre inden sin Død har tilintetgjort det sammen med adskillige andre Familiepapirer.

Heldigvis er dog Klees Opfordring til at afskrive Beretningen blevet fulgt. Der findes nu to Afskrifter; den ene, foretaget 1871 af Maskinmester Jørgen Voigt Hansen (1839—1897); der var Søn af Brødbager Jens Hansen og Anna Cathrine Vilhelmine Fabritius, tilhører nu (1931) hans Datter, Fru Agnes Adelgunde Henrichsen, der venligst har meddelt mig Oplysningerne om Originalens Skæbne.

Den første Afskrift, som er den nedenfor gengivne, er foretaget 1866 af den nævnte Maskinmester R. H. Th. Henrichsen, der, da han som omtalt selv havde Originalen, forærede Afskriften til Maskinmester J. V. Hansen, der igen forærede den til Overlærer ved Aalborg Kathedralskole Ludvig Frederik Julius Fabritius (1845—1915).

Den tilhører nu dennes Dattersøn, cand. mag. Niels Fabritius Buchwald, der velvilligst har overladt mig den til Benyttelse.

Den Manuskriptet ledsagende Stamtavleoversigt udelades her. I Stedet bringes efter Beretningen en i Listeform opstillet Oversigt, til hvilken jeg skal knytte et Par Bemærkninger.

Grundlaget for den anvendte Opstilling er den af Dr. Crzellitzer i Berlin i 1908 opstillede — og i dansk Forskning lidet paaagtede — »Sippschaftstafel«, der foruden at tjene sit specielle Formaal som Oversigt ved Arvelighedsundersøgelser, ogsaa med Fordel vil kunne benyttes til at anskueliggøre forgrenede Slægtskabsforhold, som det foreliggende. Den anførte Liste er et Udsnit af en saadan »Frændetavle«, som den maaske kan benævnes paa Dansk.

Som Personbetegnelse er anvendt det af Grønvold og Weberg i nærværende Tidsskrift 7 I 225 foreslaaede System, der foruden umiddelbart at give Oplysning om den bestemte Persons Forhold til Probanden, ogsaa kan benyttes ved Udregning af Slægtskabets Grader. Ahnerne betegnes følgelig med en »Ahnebrøk« efter Ottokar Lorenz' System, og Frænderne ved de til Ahnebrøken føjede ulige Tal for mandlige, lige Tal for kvindelige Personers Vedkommende.

Da Listen her kun skal tjene som Oversigt til Teksten — og maaske tillige som Paradigma for selve Opstillingen af saadanne Lister — har jeg ikke fundet det fornødent at give mere end de allernødtørftigste Oplysninger om Personerne.

Endelig skal det bemærkes, at det efter de fleste af Personerne anbragte Tal i Parenthes svarer til den i Klees Beretning givne Nummerering.

En/meget morsom og fornøielig Historie/om/Opdagelsen af en uventet fra Himlen/nedfalden Arv paa 15000 Rigsdaler/(der desværre bliver deelt i mange Portioner)/og/af et vigtigt Familie-Legat.

Sammenskrevet til Opbyggelse og Efterretning allene for Familie og gode Venner af Opdageren

Copieret af
R. Henrichsen 1866,
kgl. Maskinmester.

Fr. Klee 1836 og 37.
Fuldmægtig, senere Contorchef
og Justitsraad under General
Post Directionen i Kjøbenhavn.

Som bekjendt heed det sig, at Conferentsraad Nissen¹⁾ ved sin Død ikke efterlod sig nogensomhelst Arvinger til sin betydelige Formue, og at det høist sjeldne Tilfælde vilde indtræffe, at Kongens Kasse vilde arve ham; ikke destomindre opstod der, som det ved saadanne Leiligheder pleier at skee, snart modsatte Rygter, og et af disse fortalte, at Grev Blücher Altona²⁾ skulde arve en betydelig Deel af hans Formue, da han var beslægtet med ham igjennem en Dame ved Navn Abbestée, en Omstændighed, der skal være bestyrket ved Grevens eget Udsagn. En Bekjendt af vor Familie fortalte dette til Hof Uhrmager Jørgensen³⁾ med den Bemærkning, at i saa Fald vilde han jo ogsaa faa en Andeel af Arven, da hans Oldeforældre jo vare de i sin Tid for deres uhyre Rigdom bekjendte Abbestées, og disse rimeligviis vare beslægtede med Nissens Moder, der, som det heed sig, ogsaa var en Abbestée. Saa

overordentlig løs denne Slutning end var, saa fortalte Jørgensen den dog for Spøgs Skyld i et Familieselskab, hvor jeg hændelsesviis var tilstæde, og man henvendte sig nu ligeledes spøgende til mig og bad mig, som den der bedst vilde kunne finde Lys i en saa tvivlsom Sag, om jeg vilde forskaffe Familien Andeel i den rige Arv. At dette, forsaavidt sligt med temmelig Vished lader sig forudsige, nu vil skee, derpaa troede vistnok ikke nogen dengang alvorligt, i det mindste ikke jeg. Da jeg imidlertid indsaae, at det for mange af vor Familie, som vare uformuende, vilde være en betydelig Hjelp, om de kunde erholde Andeel i en Arv, som i saa Tilfælde maatte betragtes som falden ned fra Himlen, besluttede jeg mig til at undersøge Sagen nøiere. Jeg havde tilfældigviis en Stamtavle, hvorpaa endnu [c: en Del] af vort Familieskab fandtes, liggende blandt en Deel gamle Sager paa Loftet, og denne besluttede jeg da først at eftersee. Jeg fandt da kun en Stadfæstelse paa, at min Bedstemoder, Hofjuveleer Fabritius' Enke, tilligemed hendes Sødskende vare Børnebørn af en Johan Ludvig Abbestée, der i sin Tid efter Stamtavlens Udsigende skal have eiet 15 Tønder Guld, og en Anna Bergitte Hansen, hvilken sidste var en Søster til Jakob Hansen, som i sin Tid blev nobiliteret for Danmark under Navn Lilliendahl og var dansk Consul i Bourdeaux, en Angivelse, der dog senere fandtes at være tildeels urigtig. Det næste Skridt, jeg i denne Sag foretog, var at søge Oplysning om Nissens Forældre. Da jeg vidste, at Nissen havde været Ridder af Dannebrog, formodede jeg, at der i Ordenscapitulet maatte findes en af ham forfattet Levnetsbeskrivelse, og ved Hjelp af en Bekjendts Velvillighed erholdt jeg ogsaa den Oplysning, at han var en Søn af en Capitain Nissen og en Justine Barbara Hansen, der var en Datter af en fransk Consul Hansen i Helsingør. Da jeg saaledes fandt, at Nissens Moder ikke var, som man troede, en Abbestée, og jeg da meddeelte dem, der tidligere havde haabet at arve paa Grund af denne Omstændighed, og som jeg hændelsesviis atter traf sammen med, at Nissens Moder var en Hansen og ingen Abbestée, opgave alle, da ingen af dem vidste, at Johan Ludvig Abbestées Kone havde været en Hansen, det ubetydelige Haab, man havde havt. Jeg gjorde dem derimod opmærksom paa, vi i det mindste vare lige saa nær som før, da det jo var muligt, at bemeldte Abbestées Kone kunde være en beslægtet af Nissens Bedstefader, fransk Consul Hansen, en rigtignok yderst svag Formodning, jeg grundede derpaa, at Navnene vare de samme, og at Madam Abbestées Broder havde været fransk Consul i Bordeaux, og saaledes maaske kunde have forskaffet sin beslægtede, der ligesom han maatte være født omtrent 1690, det franske Consulat i Helsingør. Jeg gjorde nu flere forgjæves Forsøg hos min endnu levende Bedstemoder⁴), der var den eneste i Familien,

der muligen kunde erindre noget om dette vidtløftige Slægtskab, paa at erholde Underretning om samme, men disse, der skete saavel skriftlige som mundtlige igjennem en Trediemand, vare ligesaa for-gjæves som de mange Forsøg, jeg gjorde hos flere af Familiens Medlemmer, om at erholde nogensomhelst Oplysning. Jeg var saaledes i denne Sag ganske overladt til Lykken og min egen Kløgt. Ved nøiere at betragte den tidligere omtalte Stamtavle, saae jeg imidlertid, at der i Hjørnet af samme fandtes et Paginanummer, en Omstændighed, der opvakte Formodning hos mig om, at den maatte være revet ud af en Bog, som jeg besluttede, hvis muligt, at finde, for om denne skulle lede til nogensomhelst Oplysning. Da jeg er nøie bekendt paa Universitetsbibliotheket, eftersøgte jeg, tillige med Bibliothekaren, personlig samme og fandt saaledes, at den var udrevet af Giessings Jubellærere⁵), i hvilken jeg var saa heldig at finde en anden Stamtavle, der viste, at min Bedstemoder og hendes Sødskende vare Børn af Justitsraad og Amtsforvalter *Urban Bruun* og *Anna Elisabeth Abbestée*⁶), Noget som vel ikke oplyste Slægtskabet med den franske Consul *Hansen* i *Helsingør*, men dog gav Oplysning om min Bedstemoders og hendes Sødskendes Forældres specielle Navne, hvorom jeg før var uvidende. Da jeg vidste, at en *Lilliendal* i sin Tid havde legeret betydelige Midler til Universitetet, og at der herom var ført en langvarig Strid, søgte jeg nærmere Underretning om det lilliendalske Legat ved Universitetet, og som et særegent Lykketræf viste det sig, at denne Strid, som Universitetet førte med *Lilliendal*, var beskrevet i *Badens Universitets Journal* for 1797. Heraf fandt jeg da, at der som Beslægtede af bemeldte *Lilliendal* var nævnet en *Jacob Hansen* som Brodersøn og Universalarving, og senere som saadanne en *Fredrik Hansen*, en *Anna Cathrine Hansen* og en *Justine Barbara Hansen*, *Capitain Nissens* Hustru, som Broderdøttre og Legatarier. Heraf var det altsaa klart, at Conferentsraad *Nissens* Moder var en Broderdatter af bemeldte *Lilliendahl*, der ifølge *Giessings* Stamtavle var en Mormoder(s Broder) til min Bedstemoder. Men her mødte Omstændigheder, som atter gjorde vort Slægtskab med *Lilliendahl* yderst tvivlsomt. Det maatte nemlig være høist paafaldende, at han i sit Testament havde nævnet sine Broderbørn, men slet ikke sine Søsterbørn, og desuden, *Lilliendahls* Fornavn var *Frederik* og ikke *Jacob*, som *Giessing* anfører, ligesom at den *Jacob Hansen*, som der nævntes i *Lilliendahls* Testament, maatte være saa ung, at han ikke godt kunne være en Broder til *Madam Abbestée*. Imidlertid besluttede jeg dog ikke at give Slip paa det engang begyndte Forsøg, hvis lykkelige Udfald ved min fortsatte Bestrebelse blev mere og mere sandsynligt, og jeg blev hertil saa meget mere tilskyndet, da jeg antog, at min Familie rimeligviis vilde være den eneste, som

kunde bevise sit Slægtskab med Conferentsraad Nissen og saaledes komme til at arve hans 70,000 Rdl.*). Det var altsaa nødvendigt at undersøge Lilliendahls Familieforhold nøiere, men hvorledes skulde dette skee, især da Lilliendahl maatte være død for et halvt Aarhundrede siden, og hele hans Familie rimeligviis vare uddøde? Efter forgjæves at have gjennemsøgt Adelslexiconet og flere lignende Værker og henvendt mig til flere af Universitetets Professorer, der formeentlig paa Consistoriets Vegne maatte være i Besiddelse af Oplysninger angaaende den Lilliendahlske Legatsag, besluttede jeg at forsøge om Cancelliets Archiv ikke skulde have opbevaret Afskrift af hans Nobilisations Patent, og om der ikke ved samme skulde findes nogle Documenter, der kunde lede til Oplysning. Her indtraf atter det lykkelige Tilfælde, at jeg havde en Fætter, der havde været ansat i selve Cancelliets Archiv og saaledes var nøie bekendt med samme. Efter lang Søgen, der naturligvis fornemmelig var foranlediget ved vor Uvidenhed om Tiden, naar Nobilisations Patentet var udfærdiget, var han saa heldig at finde det tilligemed en heel Correspondance i denne Anledning, hvori der omtaltes flere af hans Familiemedlemmer, og hvoraf vi dannede os en imaginair Stamtavle, ifølge hvilken Lilliendahl havde havt en Broder, Kammerraad Hans Georg Hansen og flere forskjellige Brodersønner og Broderdøtre, hvoriblandt de ovennævnte i hans Testamente nævnte, altsaa ogsaa Nissens Moder. Spørgsmaalet begyndte nu at blive interessant fra den theoretiske Side, og jeg maa tilstaa, at denne Omstændighed bidrog i det Mindste ligesaameget til min Vedholden i at faa det løst, som den fjerne Udsigt, der endnu var til at forskaffe min Familie nogen Arv. Jeg nærede nu en moralsk Overbeviisning om, at min Bedstemoder og hendes Sødskende paa en eller anden Maade vare beslægtede med Conferentsraad Nissen inden 7de Mand, som Loven fastsætter som den sidste, der kan arve, men om dette var som Næstsødskendebarn et Led fjernere eller et Led nærmere var endnuligesaa uvist, som hvorledes dette skulde lade sig juridisk bevise, uden hvilket alle mine kunstige Slutninger ikke vilde nytte det Alleringeste. Jeg indsaae desuden fuldkomment, at det vilde være høist vanskeligt at føre et juridisk Beviis for dette Slægtskab, da jeg endnu ikke vidste nogensomhelst nøiagtig Beskeed om, hvornaar de vedkommende Personer vare fødte, hvilke(t) med Hensyn til Nogle

*) Anmærk: At jeg i denne Henseende bedrog mig, vil vel ikke forundre Nogen, naar man betænker, at der for Nissens Bedstemoder's Beslægtede indtraf det særdeles Held, at der existerede en endnu i Cancelliet værende Stamtavle⁷⁾, hvorved de, uden synderligt andet Bryderi, end at requirere Døbesedler fra vedkommende Kirker, have formaaet at oplyse og legitimere deres Arveret, og saaledes til Tab for vor Familie ville paa Grund af deres større Antal (da Arven ifølge Loven deles mellem Sjette Leddene, som om alle vare Sødskende) erholde $\frac{4}{5}$ af Nissens Efterladenskab.

maatte være skeet omtrent Aar 1600 og nogle 90, endnu mindre vidste jeg, i hvilke Byer i Danmark eller udenlands og atter i hvilke Kirker bemeldte Personer vare døbte. Dog Lykken holdt ikke op med sine Begunstigelser i denne Arvesag, og atter hjalp en Hændelse og min Hukommelse mig paa det rette Spor. Jeg havde nemlig som Barn af min Bedstemoder hørt fortælle, at da hendes Bedstefader blev begravet, havde hun seet Tordenskjolds Liig, og sluttede nu heraf, uagtet min Bedstemoder, som jeg i flere Breve adspurgte herom, slet ikke selv kunde erindre Nogetsomhelst derom, at det var muligt, at vor Familie havde en Begravelse i Holmens Kirke, og at denne muligen kunne lede paa Spor. Efter megen Renden af mig, og endnu mere Søgen af Klokkerens Fuldmægtig lykkedes det endelig denne at finde, at en Abbestée, om jeg ikke feiler i Aaret 1750, havde kjøbt en Begravelse i Holmens Kirke, og at flere af hans Familie deri vare nedlagte. Efter at have betalt Klokkeren for hans Uleilighed maatte jeg nu atter betale Overgraveren for at faa Kappellet aabnet, og efter at dette med mange Besværligheder var skeet, viste det sig, iblandt flere vigtige Omstændigheder, at Abbestées Kone, som Giessings urigtige Angivelse af Lilliendahls Navn havde bragt mig til at tvivle om, virkelig havde været en Hansen, og at hun, der var født 1696, efter al Sandsynlighed maatte være fra Helsingør (da deres ældste Søn, Peder, som laa i samme Grav, var født i bemeldte By). Dette, som dog endnu ikke var vist, bestyrkede endmere det formeentlige Slægtskab med Lilliendahl, da man af dennes Testament kunde see, at han var født i bemeldte By, men hvorledes dette Slægtskab egentlig hang sammen, var endnu en Gaade, skjøndt jeg men [c: med] temmelig Vished formodede, at Madam Abbestée var en Søster til Nissens Moders Fader (Morfader). Jeg indsaae nu, at hvis jeg vilde have de fornødne juridiske Beviser, saa maatte jeg selv reise til Helsingør for paa Stedet at søge Oplysning, og endskjøndt dette vilde være forbundet med ikke ubetydelige Udgifter, da jeg maatte indlogere mig paa et Gjæstgiversted, besluttede jeg dog ikke at blive staaende paa Halvveien; jeg tog da en Plads med Posten og henvendte mig ved min Ankomst til Helsingør strax til Pastor B o j e⁸), som jeg kjendte personlig, men erholdt af ham det lidet trøstelige Svar, at hvis mit Ærinde var det samme, som Procurator Petersen havde skrevet til ham om, da var min Reise forgjæves, da han og begge Klokkerne, nemlig ved den danske og tyske Kirke, uafbrudt i 14 Dage [havde] ledet i Kirkebøgerne, og til Beviis herpaa viste han mig den danske Kirkes Bøger, som han havde ladet bringe hjem til sig. Vel var mit Ærinde vel tildeels det samme som det, hvorom Procurator Petersen, der havde det Hverv fra Nissens Bedstemoders Slægtinge at oplyse deres Slægtskab, havde tilskrevet Pastor Boje, men jeg skulde des-

uden have Madame Abbestées eller Nissens Bedstefaders Søsters Døbeseddel, og [naar] man nu ei engang kunde erholde Nissens Moders og hendes Forældres Døbesedler, hvorledes skulde jeg da vente at finde Alt det, jeg behøvede? Imidlertid tabte jeg dog ikke Modet, men svarede Pastor Boje, at jeg var bedre underrettet, og at jeg haabede at finde det Attraede, hvis det maatte være mig tilladt at søge i Forening med Klokkeren. Jeg begav mig derpaa strax hen til den danske Klokker, men efter nogen Tids Søgen viste det sig, at just den Kirkebog, der var ført i Slutningen af det 17de og i Begyndelsen af det 18de Aarhundrede, og hvori efter al Rimelighed Madam Abbestées og Broders Døbeseddel skulde findes, savnedes; paa nøiere Efterspørgsel om denne erholdt Klokkeren og jeg den vel i og for sig comiske, men dog under disse Omstændigheder for mig ærgelige Besked, at en gammel Præst havde havt den Vane, efterhaanden naar han gik frem, at udrive et af de tykke Blade i samme Bog for at bruge det til at stege sine Sloproksild i, Bogen var saaledes tilintetgjort og med den en stor Deel af mit Haab. Ikke destomindre opgav jeg ikke min Søgen og ved Bistand af den danske Klokker, der viste sig overordentlig tjenstvillig, erholdt jeg, efter at vi havde henvendt os til Forskjellige og rendt Helsingøer rundt, en gammel Helsingørs Beskrivelse. Men jeg søgte forgjæves blandt de flere Graves Beskrivelse om en Hansensk eller Lilliendahlsk Familiebegravelse. Da jeg endelig saae, at al min Umage ved den danske Kirke at erholde nogen Oplysning var forgjæves, besluttede jeg mig til at henvende mig til den tyske Klokker, hos hvem jeg ogsaa mødte megen Forekommenhed. Ved at søge i den tyske Kirkebog mødte os imidlertid de største Vanskeligheder, thi foruden at den var ført med største Uorden, saa at Døde, Fødte, Ægteviede, Begravne stode mellem hverandre, kunde jeg ikke ligesom ved den danske Kirke, da Efternavnene især for 150 Aar siden ikke vare faste, stole paa, at Madam Abbestées Fader havde heddet Hansen, og jeg maatte derfor snarere lede paa For- end paa Efternavn. Hvor vanskeligt, det under disse Omstændigheder var at finde de rette Personer, vil Enhver indsee. Jeg fandt derfor ogsaa flere Personer, med hvilke Navn og Tid kunde omtrent ligestemme, men intet Fyldestgjørende. Saaledes forløb denne Dag med unyttig Søgen, og da Klokkeren gik til 1 om Natten, kunde jeg naturligviis ikke længer opholde den høflige Klokker. Næste Morgen meget tidligt begyndte vi atter vor Søgen, men en Tid lang uden det ringeste Held. Endelig var jeg saa heldig tilfældigviis at støde paa Nissens Moders Døbeseddel, en Omstændighed, der var yderst vigtig, ei allene for Arvingerne paa vor Side, men ogsaa for de paa Nissens Beststemoders Side, der uden denne, ligesaalidt som vi, vilde have kunnet beviist Slægtskabet. Foruden denne Døbeseddel fandt jeg flere mindre vig-

tige Døbesedler f. Ex. Peter Abbestées (Broder til min Bedstemoders Moder) og Døbesedler for flere af Nissens formeentlige Tanter og Onkler, hvilke Døbesedler bestyrkede Slægtskabet. idet de som nærmeste Faddere anførte paa Abbestées de gamle Hansens (Bedsteforældrene til Nissen), og paa de Hansenske Døbesedler Abbestées (min Bedstemoders Bedsteforældre). Imidlertid vare alle disse Sandsynligheder intet Beviis, og jeg var nærved at opgive ethvert Haab om at faa denne vanskelige Opgave løst, da atter en lykkelig Hændelse begunstigede mig; den danske Klokker, som interesserede sig for Sagen, var nemlig kommet her for at see, hvorledes det gik med Søgningen, og jeg bad ham da atter, skjøndt jeg troede, det var forgjæves, at see efter, om den forlykkede Kirkebog, som den usalige Præst skulde have tilintetgjort, dog maaske endnu skulde existere, eller i manglende Fald at give mig en Attest for sammes Ikketilstedeværelse. For at opfylde dette, gik han nu atter hjem, og da Tiden allerede var forløben, og jeg skulde reise hjem (jeg havde nemlig faaet en Retourvogn) bad jeg den tyske Klokker om at gaa til Præsten Fischer⁹) for at faa de udfærdigede Døbesedler confirmerede. Til Præsten Fischer fortalte nu Klokkeren, hvorledes vi forgjæves havde søgt de forønskede Oplysninger, og Præsten erindrede sig nu lykkeligviis, at der skulde være en Hansensk Familiebegravelse, men hvor i Kirken vidste han ikke. Med denne Efterretning vendte han nu tilbage til mig, der utaalmodig frygtede for, at Vognen skulde kjøre fra mig, og jeg bad ham derfor, at han vilde være saa god paa det Nøiagtigste at undersøge denne, da det jo var muligt, at den kunde lede paa Spor, ligesom jeg bad ham om at paalægge den danske Klokker at søge de ønskede Oplysninger. Paa Veien til Gjæstgiverstedet faldt det mig imidlertid ind, at det var bedst personligen at paalægge ham det, og begav mig derfor hen til hans Bopæl. Med Forundring saae jeg ham fuld af Glæde at ile mig imøde, idet han i den ene Haand holdt den ulykkelig savnede Protocol, i den anden den forlangte Attest for, at samme ikke existerede, som han havde udfærdiget inden han fandt den, og idet han raabte, at Madam Abbestées Døbeseddel fandtes deri. Aldrig saa snart havde jeg erholdt denne glædelige og vigtige Nyhed, førend jeg lod Vogn være Vogn og besluttede at forfølge det eengang fundne Spor. Ved Hjælp af en Mand, der legende som Dreng paa Pladsen uden for Kirken hendelsesviis paa Kirkemuren havde læst Navnet Hansen, og efter megen Søgen paa selve Kirkegulvet fandt vi endelig den Hansenske Familiebegravelse der, til vor Forundring og Glæde, blandt flere Liigkister ogsaa indeholdt Nissens Bedstefader, Etatsraad og fransk Consul Hansens og dennes Broder Hansen de Lilliendahls (Lig), som var ført herover fra Bordeaux. De paa Kisterne værende Inscriptioner viste nu Hansens Fødeaar, og herved besvaredes da endelig det allervigtigste Spørgsmaal, idet de

fundne Døbesedler beviste, at Hansen (Nissens Bedstefader) og Madam Abbestée (min Bedstemoders Bedstemoder) v a r e k j ø d e l i g e S ø d s k e n d e .*) Jeg betalte nu med Glæde begge Klokkerne og min dyre Regning i Hotellet og reiste hjem i det Haab, at Beviserne for den øvrige Deel af Slægtskabet ikke vilde være saa vanskeligt at føre, men jeg tog betydeligt Feil. At finde min Bedstemoders og hendes Sødskendes Døbesedler var ikke saa vanskeligt, thi den fornødne Veiledning hertil fandt jeg i Enkekassen, ikke destomindre maatte det være mig paafaldende, at Døbesedlerne kun nævnte Faderen, Justitsraad og Amtsforvalter Bruun paa Antvorskov, men ikke Moderen, som jeg af den fundne Stamtavle havde erfaret skulle hedde Anna Elisabeth Abbestée. Jeg haabede imidlertid, at denne Formalitetsfeil, der i og for sig var tilstrækkelig til at berøve os enhver Arverettighed, da denne jo grundede sig paa vort Slægtskab med Madam Abbestée og ikke Bruuns Side, allene vilde være en Forsømmelse ved de Døbesedler, der fandtes i Enkekassen, og skrev derfor igjennem en Trediemand til Præsten i Slagelse, som havde Antvorskov Kirkebøger i Forvaring, om en rigtig Døbeseddel, hvorpaa Moderens Navn var nævnet. Min ikke ugrundede Frygt for, at Antvorskovs Kirkebøger skulde være gaaede tilgrunde tilligemed Kirken, der som bekjendt er ødelagt, stadfæstedes dog ikke, men til min store Ærgelse maatte jeg erfare, at vedkommende Præst, der havde optegnet alle Fadderne til min Bedstemoder og hendes Sødskende, slet ikke havde nævnet, hvad der var det allervigtigste, nemlig Moderens Navn. Da jeg desuden uagtet al Anstrengelse i de forskjellige Kirker ikke havde kunnet finde Amtsforvalter Bruuns og Kones Vielses Attest, havde jeg endnu ikke noget lovgyldigt Beviis for, at Bedstemoder var en Datterdatter af Abbestées. Enhver anden vilde maaske have fortvivlet over at se sine mange Anstrengelser aldeles unyttige, men jeg tænkte anderledes og besluttede, det koste, hvad det vilde, ikke at opgive mit Forsæt. Ved Hjælp af min omtalte Fætter lod jeg nu paa ny Cancelliets Archiv gjennemlede, og vi vare saa heldige at finde Amtsforvalter Bruuns og Kones Kongebrev¹⁰), der, skjøndt det langtfra gjorde Sagen klar, dog nogenlunde bestyrkede det omspurgte Slægtskab. Efter endeel indhentede Oplysninger fik jeg endelig en gammel Jomfru Thorsager opspurgt, og denne fik jeg endelig efter mange Omstændigheder, mange Forklaringer og megen Løben til at underskrive et Document, hvori hun, der besidder en overordentlig god Hukommelse, og tidligere havde været i Hof Uhrmager Jørgen Jørgensens Huus, bevidnede, at hun for over 40 Aar siden af Madam Jørgensen oftere havde hørt, at dennes Bedsteforældre paa

*) For bedre at forstaa, hvorledes det egentligen hænger sammen med Slægtskabet med Nissen, sammenholde man den senere anførte Stamtavle.

Mødrenesiden heed Abbestée, at hun kunde paavise den disse engang tilhørende Gaard i Stormgade, og at Madam Abbestées Broder havde heddet Lilliendahl. At Bedstemoders Moder havde været en Abbestée, havde jeg saaledes 3 Beviser for, nemlig Stamtavlen, Kongebrevet og Jomfru Thorsager; men disse vare desværre ikke fuldkommen juridiske, og desuden manglede jeg Bedstemoders Moders Døbeseddel, eller et andet gyldigt Beviis for, at hun var en Datter af netop den Madam Abbestée, der var en Søster til Etatsraad og fransk Consul Hansen, Nissens Bedstefader. Men hvor skulde jeg finde denne Døbeseddel? I Helsingør, hvortil jeg for en Sikkerheds Skyld skrev endnu engang, fandtes den ikke, og Nicolai Kirke, til hvilken jeg efter mange Bryderier fik opspurgt, at den høire Side af Stormgade, hvor Abbestées Gaard laae, i sin Tid hørte, var brændt, tilligemed næsten alle Kirkebøgerne. Ikke destomindre fik jeg af Stiftsprovst Clausen Tilladelse til at gjenneomsøge de resterende, men al min Søgen var forgjæves. Ligesaa forgjæves vare mine Forsøg ved de andre Kirker, indtil jeg var saa heldig at finde den, hvor man vistnok ikke skulde have ventet den, nemlig i den tydsk reformeerte Kirke heri Byen, Noget, der var saa meget mere besynderligt, som Broderen Peter Abbestée var døbt i en luthersk Kirke i Helsingør. Døbesedlen til Søsteren Cathrine Marie Abbestée, der i sin Tid havde været gift med Generalkrigscommissair (Jacob Gregorius Graah), og som var en Bedstemoder til Major Horstmann, fandtes derimod heller ikke i nogen af disse Kirker, og de Forsøg, saavel han som jeg anstillede paa at finde den, vare lige spildte. Imidlertid gav jeg ikke Slip paa Haabet om, at faa hele Slægtskabet oplyst nærmere, skjøndt jeg nærrede den Formeening, at de fundne Beviiser maatte være tilstrækkelige til at godtgjøre min Bedstemoders (og hendes Sødskendes) Arveret. For dog ikke at forsømme Noget, faldt det mig ind at lade det herværende Skifterets Archiv gjenneomsøge, og uagtet man forsikkrede mig, at der ikke blev gjemt paa Documenter, der vare over 20 Aar gamle, og at det, som var fra forrige Aarhundrede, rimeligviis slet ikke vilde existere, da Archivet var blevet ødelagt ved de 2 store Ildebrande 1795 og 1807, viste dog Lykken atter her paa en høist besynderlig Maade sin Gunst, idet vi blandt de yderst faa af Ilden skaanede Documenter ei allene fik fat paa et reciprokt Testament af Abbestée, men endog paa en heel Skifteact forfattet i Johan Ludvig Abbestées Boe efter Konens Død, hvilken Skifteact paa det tydeligste godtgjorde den nuværende Generations Slægtskab med Abbestées. Ved denne Skifteact blev vel Størstedelen af de tidligere tilveiebragte Oplysninger og Beviser overflødige, men da der ikke desmindre maaskee af Arvingerne paa Nissens Mormoders Side vilde reises Indvending imod denne Skifteacts Gyldighed, besluttede jeg at have et andet fuld-

stændigt juridisk Bevis paa rede Haand. Dette dobbelte Bevis med Hensyn til Major Horstmanns Arveret lykkedes vel ikke uaget al anvendt Umage ganske og er ogsaa formeentlig aldeles overflødig, men derimod var jeg saa heldig at faa min Bedstemoders og hendes Sødskenes Arveret saagodtsom fuldstændigt oplyst ad en anden Kant. Der manglede, som tidligere anført, kun Beviis for, at Anna Elisabeth Abbestée havde været gift med Justitsraad og Amtsforvalter Bruun, men dette bragtes til største Sandsynlighed for ikke at sige Vished, derved, at jeg igjennem Cancelliet beviirkede en Udskrift af en i sin Tid (i 177.)¹¹⁾ mellem Commissairen i Johan Ludvig Abbestées Boe*) og Generalkrigscommissair Graah paa hans Datters Vegne ført Høiesterets Proces, hvilken jeg havde seet omtalt i bemeldte Skifteact og som, hvad der atter maa ansees for et særegent Held, fandtes i en Høiesterets Protocol, der var undgaaet den almindelige Ildebrand, der ogsaa har ødelagt en stor Deel af Høiesterets Archiv. Senere var jeg endog saa heldig giennem min omtalte Fætter at erholdē Vished om, at der i Cancelliets Archiv fandtes Beviis for ei allene, at der i sin Tid var løst Vielses Brev for Justitsraad og Amtsforvalter Bruun og Anna Elisabeth Abbestée, men og senere, at der var udstedt Skilsmisse Bevilling for dem¹²⁾, samt en Bevilling for Johan Ludvig Abbestée til at være sin Datters Værg¹³⁾, efter at hun var skilt ved bemeldte Justitsraad Bruun, af hvilke Beviser det klarligen fremgik, at min Bedstemoder og hendes Sødskenende vare Børn af bemeldte Egtefolk. Disse Beviser, der allene vilde koste 9 Rdlr., har jeg ikke anseet det nødvendigt at tilveiebringe.

Saaledes var da de vanskeligste Beviser tilveiebragte i denne mærkelige og vidtløftige Arvesag, og da jeg, som tidligere bemærket, i Helsingør ved mine personlige Bestrebelser havde erholdt Nissens Moders og Nissens Bedstefaders Døbeseddel, stod det kun tilbage at erholde selve Nissens Døbeseddel, men her mødte atter en uventet Hindring, der foraarsagede de betydeligste Bryderier. Denne Døbeseddel var ikke til at erholde, og saavel jeg som Procurator Petersen lod forgjæves gjennemsoge Kirkeprotokollerne baade i Helsingør og Kjøbenhavn. Jeg besluttede da at forsøge, om det ikke var muligt paa anden Maade at bevise juridisk, at Conferentsraad Nissen var en Søn af den Justine Barbara Hansen, Capitain Nissens Hustru, som nævnes i det Lilliendahlske Testament, i hvilket Tilfælde det kunde være os det samme, hvem der efter Rygtet eller i Virkeligheden maatte have været hans Fader.¹⁴⁾ Da jeg forment, at Stedet,

*) Dette Boe beløb sig med uvisse Fordringer kun til en 80000 Rigsdaler og var saaledes kun en liden Rest af den uhyre Formue, denne Mand i sin Tid skal have eiet, og som efter Giessings Jubellærers Stamtavle skal, som tidligere anført, have beløbet sig til ikke mindre end 15 Tønder Guld.

hvor han var begravet, rimeligviis herom maatte kunne give nogen Oplysning, henvendte jeg mig til constitueret Hofbedemand Schou, som havde besørget Begravelsen, og denne forment da, at han laa i samme Grav som hans Moder, men at jeg herom kunde erholde nærmere Underretning hos Graveren ude paa Assistentskirkegaarden, han fortalte mig tillige, at han for en Tid siden af den gamle Henriques¹⁵⁾ havde hørt, at denne havde været tilstede ved Moderens Begravelse, og at han i sin Tid havde kjendt Nissens Fader. For ikke at forsømme noget besøgte jeg den gamle Henriques, som i Førstningen var temmelig tilbageholden, men senere, da han hørte, at jeg var en Dattersøn af hans gamle Nabo, Hofjuveleer Fabritius, fortalte, at han særdeles godt havde kjendt begge Nissens Forældre, der, saavidt jeg erindrer, skulde have boet hos ham. Saaledes erholdt jeg da (et) Retsvidne, der i Nødsfald kunde bruges. Foruden ham gaves der desuden andre Folk, som havde kjendt noget til hans Familieforhold f. Ex. Etatsraad og Professor Rosenvinge^{*)16)}, Etatsraad og Kæmmerer Schou¹⁷⁾ og andre, men disses Udsagn om Nissens Familieforhold vare saa ubestemte, at man ikke kunde bygge noget juridisk Beviis herpaa. For altsaa at erholde et saadant, begav jeg mig en Dag ud til Graveren paa Assistents Kirkegaarden. Denne opsøgte da i sine Protocoller, og vi fandt da, at Nissen ikke laa i samme Grav som hans Moder, men i samme som en Agent Conrad Hansen. Af de i Cancelliet tidligere fundne Oplysninger vidste jeg, at Nissen havde haft en Morbroder ved Navn Conrad Hansen, og af Henriques havde jeg bragt i Erfaring, at han havde arvet en stor Deel af sin Formue af en Agent Hansen. Jeg sluttede da med Føie, at denne Hansens Boes Skiftebehandling maatte kunne kaste noget Lys over Nissens dunkle Familieforhold, og jeg bedrog mig heller ikke. Da jeg af Graveren erfarede Tiden, da denne Hansen var jordet, søgte jeg i den herværende Skifteret Oplysning om hans Dødsboe, og erfarede da, at han ved et Testamente havde indsat sin Søstersøn, daværende Bankadministrator Christian Nicolai Nissen til sin Universalarving¹⁸⁾. Heraf var det altsaa klart, da jeg ad anden Kant saae mig istand til at oplyse, at Conrad Hansen var en Søn af Etatsraad og fransk Consul Hansen, Fru Nissens Fader, at Nissen var en Dattersøn af Consul Hansen, hvilket jo skulde oplyses, og hvilket i Forbindelse med Nissens egen Erklæring i sin Levnetsbeskrivelse, Henriques' Udsagn og de Oplysninger, der lod sig tilveiebringe fra Consistoriet, hos hvilket Nissens Moder havde hævet Renter som en af Lilliendahls Legatarier, maatte være tilstrækkeligt til i Tilfælde af en Høiesterets Proces at afgjøre Sagen

*) Etatsraad Rosenvinge havde tidligere men forgjæves haft den Godhed at forsøge paa at forskaffe mig Oplysninger gennem det heraldiske Selskabs Papirer, saavel om Nissen som om den Lilliendahlske Familie.

aldeles til Gunst for Nissens Arvinger. Men dette af Procurator Petersen og mig samtidigt opdagede Testament ledte paa en Tanken paa en Justitsraad B., der allerede for længere Tid siden var mig bekjendt fra Historien om en meget snurrig Ansøgning, han skal have indgivet til Hs. Majestæt Kongen om paa Grund af hans Kones Besvogrelse med en af Nissens Slægt at erholde udleveret den Fonden ad usu publicos tilfaldne Arv fra Nissen. Over denne og Hustrue blev der nu optaget et Tingsvidne, der gjorde de foranførte Beviser med Hensyn til Nissens Forældre overflødige¹⁹⁾.

Saaledes vare da de fornødne Oplysninger og Legitimationer tilveiebragte, og jeg tilskrev derfor Skiftecommissionen Følgende:

Kjøbhvn. Februar 1838.

Saa vel paa Grund af en tidligere under 20. Februar f. A.*) til den høie Skiftecommission indsendt Fuldmagt fra Hofjuveleer Fredrik Fabritius' Enke, Cathrine Marie Bruun, som paa Grund af vedlagte Fuldmagter fra Urban Bruun, Christian Frederik Bruun, kgl. Berider Horstmann, astronomisk Uhrmager Louis Jørgensen paa hans Kones, Anette Birgitte Leth Horstmann, hendes Vegne, endvidere fra Told Inspecteur Marcus Jørgensen, samt Hofuhrmager Fredrik Jørgensen, der samtlige ere beslægtede med afgangne Conferentsraad Nicolai Christian Nissen gennem dennes Morfader, Etatsraad og fransk General Consul i Helsingør, Hans Georg Hansen, tillader jeg mig herved at nedlægge Paastand om, at de maatte tillægges Arv efter ham efter Lovens fulde Udstrækning. For at imidlertid dette Slægtskab, der vil blive fuldkomment oplyst og beviist ved medfølgende Documenter, lettere kan opfattes, fremsættes herved følgende Stamtavle over samtlige Personer, der igjennem bemeldte Hansen ere arveberettigede efter Conferentsraad Nissen.

Da der efter venskabelig Overenskomst imellem Familien ikke vil blive gjort nogen Paastand paa, at 6te Grad skal udelukke 7de, ville af ovenanførte Personer, følgende, der have overlevet Arveladeren, Conferentsraad Nicolai Christian Nissen, komme til at tage Arv efter denne nemlig:

I. Cathrine Marie Bruun Nr. 18. Enke efter Hofjuveleer Fredr. Fabritius, som er beslægtet med Arveladeren i 6te Led.	
II. Urban Bruun Nr. 21	} Brodersønner til den foregaaende Nr. 18 og beslægtede med Arveladeren i 7de Led.
III. Christian Frederik Bruun Nr. 22	

*) Aarsagen, hvorfor jeg allerede da havde tilskrevet Skiftecommissionen, var en ikke aldeles unødvendig juridisk Forsigtighed. Jeg havde nemlig som temmelig vist hørt fortælle, at en Greve B. vilde søge Bevilling til at fremføre Vidner paa, at han af Conferentsraad Nissen var indsat til Arving. For altsaa at forhindre denne og lignende Planer (der taltes nemlig om flere Personer, hvem Nissen skal have lovet at indsætte som Arvinger) tilmeldte jeg i ovennævnte Skrivelse Skiftecommissionen, at der virkeligen eksisterede en Arving, hvilket i enhver Henseende noget vilde vanskeliggjøre Erholdelsen af en saadan Bevilling.

- IV. Johan Christian Kall Nr. 23 en Søstersøn af samme Nr. 18 og beslægtet med Arveladeren i 7de Led.
- V. Hofuhrmager Fredrik Jørgensen Nr. 25 med sine Sødskende Told Inspecteur Marcus Jørgensen Nr. 26 Jørgen Jørgensen Nr. 27 og Anna Cathrine Frederikke Jørgensen Nr. 28, ligeledes Søsterbørn af samme Nr. 18, og beslægtet med Arveladeren i 7de Led. Da imidlertid Anna Cathrine Frederikke Jørgensen er død, da træder i hendes Sted hendes Mand Major Aug. Jac. Greg. Vilh. Horstmann, samt deres fælleds Børn, Anna Bergitte Leth Horstmann Nr. 30 i Ægteskab med astronomisk Uhrmager Louis Jørgensen, kgl. Berider Jørgen Horstmann Nr. 31 og Frederik Horstmann Nr. 32.
- VI. Major August Jacob Gregorius Vilhelm Horstmann et Næstsødskendebarn til fornævnte Arvinger, 7de Led, og altsaa selv beslægtet med Arveladeren i samme Grad. Han er som bemærket Enkemand efter ovennævnte Anna Cathrine Frederikke Jørgensen og arver tillige som saadan.

Før at bevise disse Personers Berettigelse til at tage Arv, tillader jeg mig at anføre følgende:

- A. For at bevise, at Conferentsraad Nicolai Christian Nissen er en Dattersøn af Etatsraad og fransk General Consul Hans Georg Hansen Nr. 5 i Helsingør og Hustru Johanne Cathrine Fabritius Nr. 4 (fremfører Klee det af Prokurator Petersen optagne Tingsvidne, samt hvad han selv har fundet i Helsingør i Overensstemmelse med den ovenfor gengivne Beretning).
- B. For at bevise, at bemeldte Hans Georg Hansen Nr. 5 og Anna Bergitte Hansen Nr. 9, Hustru til Johan Ludvig Abbestée Nr. 10, ere kjødelige Sødskende tillader jeg mig at fremlægge 2' Døbesedler, der bevise, at de begge ere Børn af Jacob Hansen og Marie Buhrs, et Factum, der desuden stadfæstes ved andre Beviisligheder, med hvis Anførelse jeg dog ansee det uforment at besvare den ærede Ret.
- C. For at bevise, at Johan Ludvig Abbestée Bruun Nr. 16, Marie Christiane Frederikke Johanne Bruun, Nr. 17, gift med Dr. Marcus Kall, Cathrine Marie Bruun Nr. 18, gift med Hofjuvelerer Fredrik Fabritius, Anna Leth Bruun, Nr. 19, gift med Hofuhrmager Jørgen Jørgensen (alle 4 Børn af Justitsraad og Amtsforvalter Urban Bruun og Hustru Anna Elisabet Abbestée) samt Anne Bergitte Graah, Nr. 20, gift med Capitain Fredrik Julianus Christian Horstmann (en Datter af Generalkrigscommissair Jacob Gregorius Graah og Hustru Cathrine Marie Abbestée) samtlige ere arveberettigede Børnebørn af fornævnte Anna Bergitte Hansen og Johan Ludvig Abbestée,

fremlægges herved et Document, som gjør alle de tidligere med uendeligt Bryderi i denne Anledning tilveiebragte Beviisligheder overflødige, nemlig en behørig verificeret Afskrift, forefunden i Hof- og Stadsrettens Skiftecommissions Archiv, af den i sin Tid over bemeldte Johan Ludvig Abbestée og Hustru Anna Bergitte Hansen fælleds efterladte Boe udstedte Skifteact, der klarligen fremstiller og stadfæster den disse Børnebørn tilkommende Arveret og viser, hvor meget der er ud-

lagt hver især efter fornævnte Bedsteforældre, af hvilke Bedstemoderen, som ovenfor beviist, var en Søster til Hans Georg Hansen, Conferentsraad Nissens Bedstefader, hvilket vil sees af Skifteactens 8 sidste beskrevne Blade; af de andre Beviisligheder tillader jeg mig kun at fremlægge en Afskrift af den bemeldte Abbestée og Hustrue meddelte Facultas testandi og det imellem dem oprettede reciproke Testament samt nogle Gravskrifter. Endvidere fremsendes herved en igjennem det Kgl. danske Cancellie indhentet Afskrift af den i samme Skifteact omtalte Høiesteretsdom, som endvidere bestyrker det ommeldte Forhold.

Da det saaledes ved samtlige i Retten fremlæggende Documenter vil blive godtgjort, at ovennævnte under Nr. 16, 17, 18, 19 og 20 anførte Personer ere beslægtede i 6te Led med Conferentsraad Nissen, staar tilbage specielt at omtale de forskellige under Nr. I, II, III, IV, V og VI anførte Arvinger.

ad Nr. I. Med Hensyn til Cathrine Marie Bruun, Nr. 21 (Fejl for Nr. 18), der af bemeldte Skifteact sees at have været gift med Hofjuveleer Frederik Fabritius, da maa jeg bemærke, at hun er død d. 13. Mai f. A., og jeg maa derfor, da den mig af hende meddelte Fuldmagt saaledes er blevet ugyldig, og der efter hende findes umyndige Arvinger, bede om at Skifteretten i hendes Boe, Justitsraad og Birkedommer Meinig i Nøddeboe, maa blive udbetalt den hende tilkommende Arvelod, for at han efter Lovens Forskrifter kan destruere den iblandt hendes samtlige Arvinger.

ad Nr. II. Med Hensyn til Urban Bruun, da vil det af vedlagte Døbeseddel erfares, at han er født (12. Septbr. og døbt 7.) Octbr. 1789 og er en Søn af Johan Ludvig Abbestée Bruun og dennes (efter vedlagte Vielsesattest) ægteviiede Hustru Karen Marie Svane.

ad Nr. III. Med Hensyn til Christian Frederik Bruun, da vil det af ligeledes vedlagte Døbeseddel erfares, at han er født (19. Juni og døbt) d. 17. Juli 1791 af de samme under Nr. II anførte Forældre. Af de tidligere paaberaabte Fuldmagter vil det behageligen sees, at jeg er bemyndiget til at varetage disse Brøders Tarv.

ad Nr. IV. Med Hensyn (til) Kammerraad, Dr. juris Johan Christian Kall maa jeg bemærke, at jeg tidligere har oversendt ham endeel Oplysninger i denne Arvesag, som han saavidt vides allerede for længere Tid siden har indsendt til den ærede Ret ved Hr. Procurator Nygaard, der vil møde for ham²⁰).

ad Nr. V. Med Hensyn til de 4 Sødskende Jørgensen, nemlig Hof Uhrmager Fredrik Jørgensen, Toldinspecteur Marcus Jørgensen, Jørgen Jørgensen og Anna Cathrine Frederikke Jørgensen gift med Major August Jacob Gregorius Horstmann, tillader jeg mig at bemærke, at de fornødne Beviisligheder for deres Arveberettigelse efter deres Moder, Anne Leth Bruun, i sin Tid gift med Hof Uhrmager Jørgen Jørgensen, vil findes i hendes Boe, der blev behandlet af den herværende Skifteret. En 5te Broder til fornævnte 4 Sødskende, astronomisk Uhrmager Urban Jørgensen er ved Døden afgaaet længe førend Arveladeren, Conferentsraad Nissen. Idet jeg maa bemærke, at jeg ifølge de tidligere paaberaabte Fuldmagter er bemyndiget til at varetage Hof Uhrmager Fredrik Jørgensen og hans Broders, Told Inspecteur Marcus Jørgensen, Tarv i denne Sag, tillader jeg mig at anføre, at bemeldte Hof Uhrmager Fredrik Jørgensen har en aldeles

uindskrænket og almindelig Notarial Fuldmagt fra sin i Udlandet værende Broder Jørgen Jørgensen til at varetage dennes Tarv, og at Søsteren bemeldte Major Horstmanns Hustru ved Døden er afgaaet i f. A., og at hendes Boe er behandlet af den herværende Skifteret, der saaledes er i Besiddelse af de for hendes Arvinger nødvendige Beviisligheder. Fra 2de af hendes efterladte Børn, nemlig kgl. Berider Jørgen Horstmann og astronomisk Uhrmager Louis Jørgensens Hustru Annette Bergitte Leth Horstmann, medfølge som allerede bemærket behørig Fuldmagter for mig. Det 3die af hendes efterladte Børn, Fredrik Horstmann, er for Tiden i Nord America.

ad Nr. VI. Med Hensyn til Major August Gregorius Vilhelm Horstmann vil det medfølgende Døseseddel sees, at han, der er født (skal være døbt) d. 13. August 1781. Ligesom han har attraaet selv at møde i Skifteretten, saaledes har jeg lovet at assistere ham med de fornødne Beviser for hans Arveberettigelse.

I Henhold til ovenstaaende bliver min ærbødige Paastand at bemeldte Arvinger, hvis Tarv jeg er befuldmægtiget til at varetage, maa tillægges Arv efter Conferentsraad Nicolai Christian Nissen, og at ingen anden Arvefordring eller hvilkensomhelst Gjeldsfordring erkjendes for gyldigt, forinden saadan Fordring maatte af mig blive antagen som lovlig beviist, og at der, hvis fornødent gjøres, forbeholdes mig Ret til at fremkomme med nærmere Oplysninger, Beviisligheder, Indsigelser o. s. v.

ærbødigst
Fredr. Klee,
kgl. Fuldmægtig.

Hvormange Skriverier, Bryderier, unyttige Løben og Udgifter jeg senere har havt i denne Arvesag, vil jeg ikke omtale. Det vilde føre til al for megen Vidtløftighed og hverken kan interessere mig eller Læserne af disse i en Hast efter den blotte Hukommelse og i forskellige Mellemlum sammensmurt Linier, der, uagtet al min Bestrebelse for at gjøre Historien kort, og uagtet Udeladelse af mange væsentlige Omstændigheder, ere blevne for talrige.

(Her efter følger en lang Redegørelse for Boets Indtægter og Udgifter, saaledes som Status var i Februar 1838. Beholdningen var paa dette Tidspunkt 73711 Rdlr. 2 \mathcal{M} 12 β Sedler, hvorfra dog ikke var regnet forskellige Salærer og Arveafgiften.

Endvidere udelades en Fortegnelse over de øvrige af Nissens Arvinger — ialt 17 Næstsøskendebørn — af Familierne Abbestée, Fabritius de Tengnagel, Gyldenstjerne Sehested og Schaffalitzky de Muckadell²¹).

Naar der nu til disse 17 Næstsøskendebørn, der udgjøre 23 Søsterlodder lægges 6 Søsterlodder, som skulde tilfalde vor Familie, vil det sees, at Arven vil blive deelt i 29 Hovedlodder. Hvorvidt de 10 000 Rdlr., som skyldes af Grev Knuth i Rusland ville blive betalt er endnu tvivlsomt, dog synes det sandsynligt, da hans Kones Forældre, som han skal arve, skulle være meget formuende, og Renterne hidtil ere blevne ordentligt betalte.

Gid denne Arvesag snart var endt til alles Tilfredshed, men endnu er der meget at varetage ved samme, især med Hensyn til min Bedstemoders Boe.

Foruden foranførte Arv, som jeg ved denne Leilighed har forskaffet min Familie, og jeg kan gjerne sige til deels samtlige Nissens Arvinger, da Ingen af disse, uden de af mig i Helsingøer forskaffede Beviisligheder, vilde have erholdt det Ringeste, har jeg ogsaa udelukkende for min Familie, det vil sige, samtlige de paa Stamtavlen anførte Personer og disses Efterkommere i uendelige Grader, opdaget en Berettigelse til et eller rettere sagt 2de Legater, der hører til de bedste i Danmark, idet Vedkommende, der erholder Plads paa Helsingøers Hospital, ei allene erholder fri Huusleie, Brændsel, Opvartning m. m., men ogsaa, hvad der for en Svag og Trængende er særdeles vigtigt, omtrent 2 Rdlr. ugentligen. Jeg har allerede herom underrettet Consistoriet og senere lovet samme Legat Ephorus, Conferentsraad Bornemann²²⁾ en nøiagtig Oplysning om Familiens Berettigelse, hvilket jeg ikke for Øjeblikket seer mig i Stand til, da endeel af de hertil hørende Beviser, der ere de samme som de til det Nissenske Boe hørende, ere beroende i Skifteretten. For Familiens Skyld hidsættes her følgende Oplysning, saaledes som samme er forefunden i Schacks Fundatssamling III. Bind, og jeg maa indstændig have samtlige Familiefædre og Andre i Familien anmodet om at afskrive det Følgende, da samme maaske i Tiden kan blive af yderste Vigtighed for deres Efterkommere, og det er ogsaa Pligt at sørge for disse, om man end ikke for Øjeblikket troer, at de ville komme til at trænge.

(Her efter følger en Afskrift af de to Legatfundatser, Konsul Hansen de Lilliendahls Legat og Konsul Hansens Legat, som de findes trykt i Schack: Ny Fundatssamling II 321 f og 329 f.

Derefter findes en Notits, hvori Klee opstiller en Hypotese om et Slægtskab mellem Stadshauptmand, Hofjuvelerer Frederik Fabritius og Etatsraad Just Fabritius. Han støtter dette paa, at Enken Hanne Eleonore Vilhelmine Marcussen født Franck, der var gift 1. Gang med Knapmager Frederik Fabritius, en Sønnesøns Søn af Stadshauptmanden, d. 24. Marts 1845 fik Etatsraad Just Fabritius' Seng i Vartov, og Klee anfører videre, at der i Vartov skal findes Stamtavler, som godtgør dette. Det er dog galt. En Undersøgelse af Vartovs Arkiv (i Raadstuearkivet) var resultatløs med Hensyn til Stamtavler, og der er ikke fremlagt — eller forlangt — nogen Beviisligheder for hendes Ret til at faa denne Legat-seng. Efter hvad der foreligger oplyst om disse to Slægter, Fabritius de Tegnagel og Guldsmedeslægten Fabritius, maa ethvert nærmere Slægtskabsforhold anses for udelukket.

Af de efterfølgende Optegnelser, som er gjort af Maskinmester R. Henrichsen, er de, som vedrører den Fabritiuske Slægt, udskudte, som tildels fejlagtige).

Det lidet, jeg ved om min Faders Familie, nedskrevet efter Hukommelsen af R. Henrichsen.

Min Bedstefader (Faders Fader) var Tømmermand i Søe Etaten og heed Henrik Petersen, han fandt en hæderlig Død i Slaget paa Kjøbenhavns Rhed d. 2. April 1801 ombord i Skytsprammen Haien, hvilket tildeels gav Anledning til, at saavel han (dvs. Henrichsens Fader) som Broderen ved Hjælp af de frivillige Bidrag til de Faldnes Efterladte nøde en forholdsviis god Skoleundervisning; min Bedstemoder (Faders Moder) heed Caroline Amalie Klein hendes Fædre skal have hørt til en indvandret Slægt ved Navn Petit, som af en eller anden Grund forandrede dette til Klein. Faders Sødskende vare 3:

- a. Sofie Frederikke Henrichsen, død ugift 1841, omtrent 56 Aar gammel, altsaa født omtr. 1785.
- b. Louise Henrichsen, født 1787, død omtrent 1838, gift med Thygesen, Skriver i Kongens Sølvkammer.
 1. Carl Thygesen 1821. Først Snedker, senere afløste (han) sin Fader, 3 Børn.
 2. Ludvig Thygesen. Gift. Ved Holmegaards Glasværks Udsalg, senere ved forskjellige andre Forretninger.
- c. Christian Henrichsen. Constructeur i Sø Etaten. R. af Dbg., Dbm. 6. Mai 1790—5. Juli 1859, han var en hjertensgod, forstandig og dygtig Mand, jeg skylder ham overordentlig meget for alt det Gode, han udviste baade imod mig og os alle. Gift med Ane Frederikke Kildentoft 11. April 1787—11. Sept. 1857, ogsaa til hende knytter sig mit taknemlige Minde.
 1. Jens Peter Henrichsen, 1816, først Papirhandler, senere Casserer ved Kjøbh. Gasværk, gift med Frederikke Køpke. 3 Børn: Christian, Carl og Anna.
 2. Carl Wilhelm Henrichsen, 1820, Vekselmægler, ugift 1866.
 3. Ludvig Harald Theodor Henrichsen, 7. April 1824—3. Marts 1864. Constructions Assistent i Søe Etaten, døde ugift.
- d. Johan Reinhardt Henrichsen, Constructions Assistent i Søe Etaten, 4. Juli 1795—3. Aug. 1853. Gift med Anne Leth Fabritius, 10. April 1797.
 1. Caroline Cathrine Henrichsen 1818—1851 g. m. Proprietær Jens Brandt. a) Axel Brandt, 1849, lever. 5 døde. b) Reinhardt. c) Mathias. d) Jørgen. e) Christine. f) Christen Scheel.

2. Peter Fredrik Waldemar Henrichsen, 1821, g. m. Emilie Holmgreen, Opsynsmand ved Hambros Vaske- og Badeanstalt. a) Cathrine 1845. b) Christian Graah Fabritius, 1847. c) Carl, 1851. d) Reinhardt 1855. e) Anna 1859.
3. Rudolf Harald Theobald Henrichsen, 1823, Maskinmester i Sø Etaten, g. m. Julie Hartvigson af Kallundborg, f. 30. Juli 1827. a) Johanne, f. 1857. b) Fritz, f. 1860.
4. Thora Louise Henrichsen, 1825, g. m. Proprietair L. Dam, Tulsted, ingen Børn.
5. Christian Frederik Fabritius Henrichsen, f. 1835. Maskinmester i Sø Etaten, g. m. Marie Marcussen. Ingen Børn.

(Opkrevet 1866 af R. Henrichsen.)

Oversigt.

PROBANT.

1/1 Nicolai Christian Nissen, 1772—1836, Konferensraad.

AHNER.

Forældre.

2/1. Christian Carl Nissen * 1742, dømt fra Livet 1783, men flygtede og døde udenlands.

~ 1766.

2/2. Justine Barbara Hansen 1741—1799.

Morforældre*).

4/3. Hans Georg Hansen 1694—1760, Etatsraad, fransk Generalkonsul.

~ 1722.

4/4. Johanne Cathrine Fabritius 1706—1770.

Morfaders Forældre.

8/5. Jacob Hansen 1657—1715, fransk Konsul.

~ 1688.

8/6. Marie Buhr 1666—1708.

*) Paa den fuldstændige Tavle anføres naturligvis først Farforældrene.

FRÆNDER.

Morfaders Søskende.

- 4/3 01. Jacob Hansen 1695—1730.
 4/3 02. Anna Birgitte Hansen 1696—1772.
 ~ 1722 Johan Ludvig Abbestée (10) 1697—1774
 Supercargo.
 4/3 03. Frederik Hansen de Lilliendahl 1699—1779 dansk
 Konsul i Bordeaux, nobiliteret ^{20/12} 1748.
 4/3 05. Jørgen Buhr Hansen 1702—1740.

Morfaders Søskendebørn.

- 4/3 021. Peter Abbestée (11) 1726—1750.
 4/3 022. Cathrine Marie Abbestée (14) 1727—1770.
 ~ 1751 Jacob Gregorius Graah (15) 1721—1790,
 Generalkrigskommissær.
 4/3 024. Anna Elisabeth Abbestée (12) 1733—1771.
 ~ 1754 Urban Bruun (13) 1720—1768 Justitsraad,
 Amtsforvalter over Antvorskov og Korsør Amter.

Morfaders Søskendebørns Børn.

- 4/3 0222. Anne Leth Bruun (19) 1755—1828.
 ~ 1775 Jürgen Jürgensen 1745—1811, Hofuhr-
 mager.
 4/3 0224. Birgitte Bruun * 1757.
 4/3 0226. Cathrine Marie Bruun (18) 1758—1837.
 ~ 1777 Frederik Fabritius 1740—1829, Hofjuve-
 lerer, Stadsguardein.
 4/3 0221. Johan Ludvig Abbestée Bruun (16) 1760—1820,
 Toldbetjent.
 ~ 1787 Karen Marie Schwane 1751—1827.
 4/3 0228. Maria Christina Friderica Johanne Bruun (17)
 1762—1821.
 ~ 1785 Marcus Wøldike Kall 1752—1817, Dr.
 med.
 4/3 0242. Anne Birgitte Graah (20) 1760—1789.
 ~ 1780 Frederik Julius Christian Horstmann
 1753—1823, Kaptajn i Sætaten.

Morfaders Søskendebørns Børnebørn:

- 4/3 02221. Urban Jürgensen (24) 1776—1830, Uhr- og Krono-
 metermager.
 ~ 1801 Sophie Henriette Houriet † 1852.
 4/3 02223. Jürgen Jürgensen (27) 1780—ca. 1845/50, »Kongen
 af Island«.

- 4/3 02222. Anna Cathrine Frederikke Jürgensen (28) 1781—1837.
 ~ August Jacob Gregorius Vilhelm Horstmann, se nedenfor 4/3 02421.
- 4/3 02225. Frederik Jürgensen * 1785 † lille.
- 4/3 02227. Fritz Jürgensen (25) 1787—1843, Hofuhrmager.
 ~ Rebekka Vilhelmina Dichmann 1793—1842*).
- 4/3 02229. Marcus Jürgensen (26) 1798—ca. 1880, Toldforvalter, Etatsraad.
 ~ Sophie Jenny Bojesen 1807—1875.
- 4/3 02261. Christopher Fabritius 1777—1791.
- 4/3 02262. Gunild Mette Kirstine Fabritius 1780—1832.
- 4/3 02264. Anna Elisabeth Fabritius 1781—1848.
 ~ 1808 Henrik Gottlieb Klee 1785—1829, Major.
- 4/3 02266. Sara Fabritius 1783—1821.
 ~ 1810 Jens Waagensen 1780—1816, Bataillonskirurg.
- 4/3 02263. (Hans) Urban Wohlert Fabritius 1784—1831, Kaptajn i den norske Hær.
 ~ 1. 1813 Margrethe Keilhau † 1817.
 ~ 2. 1818 Aarsella Andrea Ingier 1792—1847.
- 4/3 02265. Jørgen Ludvig Fabritius 1786—1824, Guldsmedemester.
 ~ 1806 Sophie Dorothea Elisabeth Jensen 1785—1864.
- 4/3 02267. Friderich Fabritius 1789—1829, Knapfabrikør, senere Forpagter af Jonstrup Mølle.
 ~ 1811 Johanne Eleonore Vilhelmine Franck 1787—1853.
- 4/3 02269. Jacob Gregorius Graah Fabritius 1791—1846, Mønt- og Stadsguardein.
 ~ 1. 1817 Anna Charlotte Nancy Stevenson ca. 1792—1828.
 ~ 2. 1839 Emilie Constance Wilhelmine Svendsen 1807—1891.

*) I min Artikel »Et Brev fra Kongen af Island's« (nærv. Tidsskr. 9 I 81) har jeg opgivet, at Fritz Jürgensen var gift med Marie Elisabeth Dichmann. Dette beror paa en beklagelig Forveksling med hans Søn, Tegneren Fritz Jürgensen, der var gift med sin Kusine, den nævnte M. E. Dichmann. Hun er født $12/11$ 1818, hjemmedøbt $24/11$, fremst. i St. Magleby K. $24/10$ 1819 og døde $26/12$ 1843, Datter af den senere Toldinspektør i Svendborg, kar. Kaptajn i Søetaten Frederik Christian Dichmann og Sophie Frederikke Qvistgaard. Fr. Chr. Dichmann var Søn af Professor og Lærer ved Søkadetakademiet Carl Friderich Dichmann og Marie Othilia Schneider, og Broder til Rebekka Vilhelmina Dichmann, Hofuhrmager Fritz Jürgensens Hustru.

- 4/3 02268. Anne Leth Fabritius 1797—1873.
 ~ 1818 Johan Reinhardt Henriksen 1795—
 1853, Konstruktionsassistent i Søetaten.
- 4/3 02211. Urban Bruun 1788—1789.
- 4/3 02213. Urban (Christian) Bruun 1789— , Arbejdsmand.
 ~ Margrethe Terkelsdatter 1783—1846.
- 4/3 02215. Christian Frederik Bruun 1791—1855, Arbejds-
 mand ved Holmen.
 ~ 1. 1813 Mariane Bechgreen 1782—1824.
 ~ 2. 1825 Regine Sophie Leibrecht 1795 † før
 1855.
- 4/3 02217. Jørgen Christian Bruun 1794—1818.
- 4/3 02281. Johan Christian Kall (23) 1795—1858, Dr. jur.,
 Kammerraad.
 ~ 1822 Ellen Barbara Abigael Monrad 1802—
 1887.
- 4/3 02421. August Jacob Gregorius Vilhelm Horstmann (29)
 1782—1847, Major.
 ~ Anna Cathrine Frederikke Jürgensen, se
 ovenfor 4/3 02222.

Noter.

- 1) Nicolai Christian Nissen døde $15/12$ 1836, jfr. Bricka XII 299.
- 2) Lehnsgreve Conrad Daniel Blücher-Altona 1764—1845 var 1794 blevet gift med Maria Barbara Abbestée 1770—1852, jfr. Bricka II 448.
- 3) Fritz Jürgensen 1787—1843.
- 4) Cathrine Marie Bruun ~ Hofjuvelerer Frederik Fabritius.
- 5) Gjessings Jubellærere III 368 Tavlen.
- 6) samme III 376 Tavle II.
- 7) Antagelig den i Benzons Stamtavler værende Stamtavle over Fabritius de Tegnagel.
- 8) Caspar Johannes Boye 1791—1853 var Sognepræst ved St. Olai Kirke i Helsingør 1835—47 (Wiberg I 587, II 203).
- 9) Peter Ephraim de Fischer 1785—1862 var Sognepræst ved St. Marie Kirke i Helsingør fra 1819 (Wiberg I 591).
- 10) Sjællandske Registre $3/3$ 1753 Nr. 301.
- 11) 1776. Blandt Bevislighederne i Nissens Bo ligger en Ekstraktudskrift af Højesterets Voteringsprotokol 1776 Nr. 195.
- 12) Sjællandske Registre $8/4$ 1765 Nr. 193.
- 13) samme $12/1$ 1770 Nr. 32
- 14) Rygtet gjorde Struensee til Nissens Fader. (Bricka XII 299).
- 15) Falck Wilhelm Henriques boede paa Købmagergade Matr. 16, Naboejendommen til den Fabritiuske Gaard paa Hjørnet af Silkegade.
- 16) Janus Lauritz Andreas Kolderup-Rosenvinge 1792—1850, Bricka IX 349.

- ¹⁷⁾ **Jacob Henric Schou** 1745—1840, Bricka XV 259.
¹⁸⁾ **Conrad Hansen** døde ^{28/9} 1811.
¹⁹⁾ **Justitsraad Lauritz Berth** i Svendborg.
²⁰⁾ Et Brev fra Klee til Kall findes i det Kgl. Bibl. Nyere Breve D. ^{12/12} 1837.
²¹⁾ **Prokurator Petersens** fuldstændige Liste over Arvingerne findes i Nissens Skifte (Københavns Skifter 1836/37, Sag 1/57). Et stort Antal Segl og Underskrifter fra de arveberettigede foreligger samme Sted.
²²⁾ **Matthias Hastrup Bornemann** 1776—1840, Bricka II 538.
-